

ОЦІНКА ТА УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНИМИ ТА СОЦІАЛЬНИМИ РИЗИКАМИ, ВПЛИВАМИ У ЛОЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР

Курепін В.М., канд. екон. наук, доц.

Кравець М.Ю., здоб. ВО

Миколаївський національний аграрний університет

Діяльність підприємницьких структур повинна підкорюватися належному управлінню екологічними та соціальними аспектами протягом усього життєвого виробничого циклу. Менеджмент підприємства, як екологічний так і соціальний, повинен бути динамічним і послідовним, який ініціюється і підтримується керівництвом, працівниками, місцевим населенням, іншими зацікавленими сторонами.

Управління екологічними та соціальними ризиками повинно використовувати методологічний підхід, який базується на елементах сталого процесу управління [1, с. 168] – планування, здійснення, перевірка та вживання необхідних заходів. Він передбачає структурованість та послідовність дій, які забезпечують покращення фінансових, екологічних та соціальних показників загалом по підприємницьким структурам.

Діяльність компаній повинна здійснюватися відповідно до прав людини, тобто вирішувати проблеми несприятливого впливу діяльності уникаючи утисків прав людей з різних аспектів. Бажана перевірка діяльності, яка дозволить вирішити багато актуальних питань щодо прав людини. Цілі: виявлення та оцінка екологічних та соціальних ризиків та впливів; мінімізація наслідків ризиків та несприятливих впливів; підвищення екологічної та соціальної результативності [2, с. 99]; сприяння належній взаємодії спільнотами протягом усього життєвого виробничого циклу; забезпечення розкриття та розповсюдження актуальної екологічної та соціальної інформації.

Для управління своїми виробничими ресурсами необхідний загальний набір процедур щодо оцінки та управління екологічними та соціальними ризиками. Вони мають важливе значення для успішного та стійкого виконання умов виробничого процесу, у тому числі в галузі праці, здоров'я та безпеки.

Ефективне оцінювання та управління дозволяє на постійній основі підвищувати екологічні та соціальні показники діяльності. Це покращує економічні, фінансові, соціальні та екологічні результати діяльності [3, с. 99].

У деяких випадках екологічні та соціальні результати діяльності залежать від діяльності третьої сторони (державний орган, постачальник, асоційовані об'єкти). При таких умовах екологічний та соціальний менеджмент повинен визначати ролі та обов'язки третіх сторін, ідентифікувати ризики за допомогою належної експертизи, враховуючи місцеві умови, вплив та контроль третьої сторони, а також заходи щодо пом'якшення цих ризиків. Очевидно, що результати діяльності будуть залежати від третьої сторони, тому, якщо це можливо, повинні бути потенційні обмеження, що заважають досягненню бажаних результатів.

Контрактна угода сторін є прикладом ситуації, коли можуть бути договірні, фінансові, операційні важелі, що дозволяють забезпечувати рівень контролю, при якому можна безпосередньо впливати на дії кожної сторони співпраці по відношенню до відповідних впливів та їх запобігання, профілактики, мінімізації, пом'якшення чи компенсації. В рамках управління екологічними та соціальними ризиками та впливами необхідно враховувати відмінності у відносинах та вживати відповідні заходи для максимально позитивного впливу на результати. Враховувати також ризики від співучасті у діях або бездіяльності третьої сторони [4, с. 107]. У зв'язку з цим потрібен ефективний механізм подання та розгляду скарг.

Будь-який підхід до системи управління, має бути адаптований до потреб підприємницьких структур [5, с. 34]. Система управління застосовується до всіх видів підприємницької діяльності компанії, визначає набір підходів, цінностей, принципів, цілей та завдань, що належать до екологічних та соціальних показників діяльності. Зауважимо, компанія повинна перевіряти ефективність власної діяльності та вживати заходи у разі невідповідності цієї діяльності або необхідності її вдосконалення для забезпечення постійного прогресу (моніторинг та перевірка).

Система управління потребує більш активної та широкої взаємодії із заінтересованими сторонами, встановлення та підтримання конструктивних відносин [6, с. 66]. Ефективний процес взаємодії забезпечує прийняття управлінських рішень, реалізацію дій, повинен чути, зрозуміти та врахувати погляди, інтереси та побоювання різних зацікавлених сторін, особливо місцевого населення.

Деталізація та складність екологічної та соціальної системи управління залежить від рівня впливів та ризиків фінансування, розміру та характеру підприємницьких структур. Створення системи управління повинна відповідати характеру та масштабам виробництва, бути пропорційно рівною до екологічних та соціальних ризиків та впливів. Тому система повинна мати різні форми, а її складність може варіювати та бути інтегрованою у всі бізнес-процеси підприємницьких структур [7, с. 137]. Вона може бути сертифікованою або не сертифікованою, може бути унікальною за своїм змістом, головне вона повинна забезпечити достатній рівень розуміння екологічних та соціальних ризиків та впливів.

Отже, підприємницькі структури повинні мати загальну політику, яка буде визначати екологічні та соціальні цілі та принципи, якими всі сторони будуть керуватися для забезпечення стабільних екологічних та соціальних показників своєї діяльності на основі нормативно-правових актів, зобов'язань, передбачених міжнародним правом.

Інформаційні джерела:

1. Іваненко В.С. Інструментальні методи конкурентного аналізу підприємств аграрного профілю // Проблеми та перспективи розвитку економіки України: погляд молоді : матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Черкаси, 20 квітня 2022 р. Черкаси : ЧДБК, 2022. С. 167-170.
URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11430>.

2. Іваненко В. С., Курепін В. М. Управління професійними ризиками на вітчизняних підприємствах // Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції курсантів, студентів, аспірантів та ад'юнктів, м. Львів, 12 травня 2022 р. Львів : ЛДУ БЖД, 2022. С. 97-99. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11713>.

3. Іваненко В. С. Органічне тваринництво як альтернативне виробництво безпечних якісних продуктів // Інноваційно-інвестиційний розвиток аграрної сфери – запорука продовольчої безпеки країни : матеріали міжнародної науково-практичної конференції Міжнародного форуму, м. Миколаїв, 26 травня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 52-54. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11717>.

4. Блащук В. В., Курепін В. М. Запобігання виробничим ризикам заснованих на принципах усунення небезпек // Охорона праці: освіта і практика. Проблеми та перспективи розвитку охорони праці : матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції викладачів та фахівців-практиків, м. Львів, 12 травня 2022 р. Львів : ЛДУ БЖД, 2022. С. 106-107. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11716>.

5. Орешко К. Ф. Кліматично нейтральні малі та середні бізнес-компанії: уникнути, зменшити, компенсувати. Екологія, природокористування та охорона навколишнього середовища: прикладні аспекти : матеріали VII всеукраїнської науково-практичної заочної конференції (м. Київ, 17 травня 2024 р.). Київ : МДУ, 2024. С. 34-37. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/18296>.

6. Курепін В. М., Іваненко В. С. Екологічні методи рішення проблем безпеки на свинофермах Миколаївської області // Участь молоді у розбудові агропромислового комплексу країни : матеріали 34-ї студентської науково-теоретичної конференції, м. Миколаїв, 23-25 березня 2022 р / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 62-67. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11460>.

7. Курепін В. М. Використання ризик орієнтованого підходу у системі управління охороною праці на підприємстві // Економіко-правові дискусії : матеріали III міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції студентів, аспірантів та науковців, м. Кропивницький, 30 квітня 2022 р. Кропивницький : ЛА НАУ, 2022. С. 135-138. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11711>.

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ ІТ-ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Лісовий С.М., здоб. ступ. PhD

*Державна навчально-наукова установа
«Академія фінансового управління»*

У сучасних умовах переходу до відповідального ведення бізнесу підприємства стикаються з необхідністю інтеграції до системи управління діяльністю концепції сталого розвитку.

Зазначене потребує створення належного інформаційного забезпечення, яке містить дані щодо внеску суб'єкта господарювання у досягнення Цілей сталого розвитку (ЦСР), затверджених у 2015 році Порядком денним ООН до